605/00

Den 23. oktober 2000 blev i sag nr. 52.741:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der er sikret i henhold til en af IBK tegnet ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, påstår selskabets tilpligtet at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 10/4 1996.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til:

1) at kravet er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29,
2) at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, og
3) at hovedårsagen til klagerens gener er en bestående knælidelse.

Klageren anmeldte ulykken til Danica før den 1/1 1999, men ikke til det indklagede selskab. Klageren bemærker, at han i anmeldelsen til Danica oplyste, at han også var forsikret i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Skadeanmeldelsen er ikke fremlagt.

Forsikrings-Aktieselskabet Alka blev i juli 1999 via Danica gjort opmærksom på skaden den 10/4 1996.

Danica har ved skrivelse af 5/8 1999 meddelt klageren, at invaliditetsgraden efter ulykkestilfældet den 10/4 1996 fastsættes til 5% under hensyntagen til, at klageren lider af svær slidgigt i højre knæ.

Af det indklagede selskabs skrivelse af 14/4 2000 til nævnet fremgår bl.a.: "Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt. Kendskab til forfaldstidspunktet fastsættes oftest til det tidspunkt, hvor behandlingen af skadelidte afsluttes (stationærtidspunktet), eller når skadelidte er klar over, at ulykken har efterladt varige følger. At være bekendt med kravet, og at det er forfaldet betyder således, at skadelidte er klar over at de gener han har stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke kan gøres mere for at bedre disse gener. Senest på dette tidspunkt må skadelidte formodes, at være klar over at det anmeldte ulykkestilfælde har efterladt varige følger, og den 2-årige forældelsesfrist i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 begynder således at løbe på dette tidspunkt. Klager må i 1996 - efter kikkertundersøgelsen - have været klar over, at han havde varige følger samt, at disse stammede fra den nu anmeldte episode, og Forsikringsaftalelovens 2-årige frist begyndte således at løbe på dette tidspunkt, og vi må fastholde at klagers krav er forældet, da det ikke er fremsat inden 31. december 1998. Det påhviler - i henhold til Forsikringsaftalelovens § 21 sikrede, såfremt forsikringsbegivenheden er indtrådt, uden ophold at give selskabet meddelelse derom, såfremt han i den anledning vil rejse krav mod selskabet. Der skal gives meddelelse til det selskab, sikrede vil rejse krav mod. At skaden er anmeldt rettidigt til Danica (inden udgangen af 1998) har ikke indflydelse påklagers krav overfor ALKA forsikring, idet ALKA forsikring ikke blev gjort bekendt med anmeldelsen. Af epikrisen fra Thisted Sygehus fremgår skadesmekanismen, oplyst til skadestuen den 11. april 1996, som følger: 'Pt. fik pludselig aflåsning af hø. knæ og smerter. Benægter traume eller skade'. Kopi vedlagt. Af indlæggelsesnotatet af 16. april 1996 fremgår: 'pt. lå på knæ sidste onsdag, drejede foden og mærkede smerte i knæet, hvorefter knæet var låst'. Af speciallægeerklæringen side 2 fremgår følgende skadesmekanisme: 'Lå på knæ og ville løfte det højre ben over boremaskinen, hvorved han kom til at belaste skævt. Knæet låste øjeblikkeligt fast og gav smerter'. På

baggrund af disse oplysninger finder vi ikke, der er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand, idet skaden ikke skete ved en pludselig udefra kommende hændelse, jfr. betingelsernes afsnit 2 punkt a. Af speciallægeerklæringen fremgår det endvidere, at klager lider af betydelig forudbestående sygdom i knæet. Det fremgår således af erklæringens side 2, at der ved kikkertundersøgelse en uge efter uheldet fandtes tegn på slidgigt i samtlige ledkamre med flosset brusk, stedvist med passage direkte til knoglen, at forreste korsbånd ikke var til stede, samt at den inderste menisk var borte (1961). På side 5 er det anført, at der fandtes svær slidgigt i hele knæet, og på side 6 at klager havde været udsat for en alvorlig knælidelse tilbage i 1961, og at denne lidelse havde været medvirkende til udvikling af slidgigt i det højre knæ førende frem til ulykkestilfældet i 1996. Speciallæge bemærkede, at klager i knæliggende stilling havde belastet knæet i en sådan grad, at menisken ikke har kunnet holde, samt at der røntgenologisk og arthroskopisk allerede på uheldstidspunktet havde været udbredte degenerative forandringer, og det var disse forandringer, som fortsat var symptomgivende. På baggrund af disse oplysninger må vi endvidere lægge til grund, at hovedårsagen til klagers gener er den bestående knælidelse, hvorfor følgerne - i henhold til betingelsernes afsnit 6 punkt a - ikke kan dækkes på forsikringen."

Over for nævnet har klageren i skrivelse af 9/5 2000 bl.a. anført: "Hvad angår spørgsmål om forældelse, havde jeg anmeldt skaden tidsnok til Danica - før udgangen af 1998 - og meddelt, at jeg også havde forsikring hos Alka, så Danica videregav oplysninger til Alka, så skaden var altså anmeldt tidsnok. ... Jeg blev derefter behandlet med kikkertoperation, hvorefter jeg håbede at knæet med tiden ville blive som før - fuldstændig rask. Det blev det ikke, og de ting jeg havde håbet at kunne genoptage med tiden, både i fritiden og arbejdsmæssig ..."

Af speciallægeerklæring af 1/7 1999 fremgår bl.a.: "***Tidligere lidelser:*** Var i 1961 udsat for et forvridningstraume mod højre knæ under fodboldspil. Var indlagt på Aalborg Sygehus og opereret med fjernelse af hele den inderste menisk. Fik trænet knæet op og har i perioden op til aktuelle skade haft et normalt velfungerende højre knæ. Har bl.a. kunnet spille såvel badminton som håndbold på motionsplan. ... ***Nuværende ulykkestilfælde*** Var den 10. april 1996 i færd med at sætte et solarium op. Lå på knæ og ville løfte det højre ben over boremaskinen, hvorved han kom til at belaste skævt. Knæet lå-

ste øjeblikkeligt fast og gav smerter. Henvendte sig i ambulatoriet på Thisted Sygehus, hvor man fandt indikation for at kikkertundersøge knæet. Ved undersøgelsen fandtes tegn på slidgigt i samtlige ledkamre med flosset brusk, stedvist med passage direkte til knoglen. Forreste korsbånd ikke tilstede. Den inderste menisk borte (1961), medens der fandtes en knusningslæsion af den yderste. Fik fjernet 2/3 af denne menisk. Fik trådene fjernet hos egen læge og har siden ikke modtaget behandling, herunder fysioterapi. Tilstanden har været uforandret fra ca. 1 måned efter uheldet og til i dag. Havde forventet, at knæet gradvist ville blive bedre, hvilket ikke har været tilfældet. Angav følgende subjektive klager på undersøgelsesdagen:

1) Smerter fra knæet, specielt ydersiden strækkende sig om bag på leddet. Kan pludselig opleve lille aflåsningstilfælde med kraftig smerte i knæhasen. Forsvinder, når han får rusket knæet løst. Skal passe meget på for at undgå disse pludselige smertetilstande og er helt holdt op med at dyrke nogen former for sport. Må passe meget på ved niveauforskelle.
2) Føler ikke kraften nedsat. Ingen pludselige knæsvigt.
3) Knæet hæver, ikke blot dagen igennem, men kan vågne med et tykt knæ om morgenen. Følger ikke nogen tumor i knæhasen.
4) Føler ikke, at knæet er ustabilt.
5) Halter let.
6) Selvom tilstanden generelt virker stationær, er den svingende med gode og dårlige dage.
7) Kan ikke strække knæet så meget som før skaden, men bøje det samme.

...

***Røntgenundersøgelser:*** Røntgen af højre knæ, Thisted Sygehus, den 11. april 1996 viser afsmalning af mediale ledkammer til få mm mod 7 mm i det laterale. Affladning af eminentia. Randudbygning både lateralt og medialt. Det femoropatellare led ujævnt, men med bevaret ledspalte på 5-7 mm. Randudbygning på patella. Ingen subchondrale cyster. ...

***Resumé:*** 58-årig mand, som kommer til vurdering efter højresidig knæskade. Forvridningstraume under fodbold i 1961 med fjernelse af hele inderste menisk. Symptomfrit interval indtil april 1996, hvor han rejser sig fra knæliggende stilling og får pludselig aflåsning af højre knæ. Kikkertundersøgelse 1 uge senere viser svær slidgigt i hele knæet og knusningslæsion af yderste menisk, der fjernes. Herefter ikke modtaget supplerende

behandling eller fysioterapi. Knæet været symptomgivende indtil i dag og virket stationært i sit symptombillede med mindre variationer. Har vekslende smerter fra knæet og oplever mindre aflåsningstilfælde med kraftig smerte fra knæhasen. Kan ikke strække fuldt. Halter. Varierende ansamling, ikke blot efter belastning, men også om morgenen. Føler ikke, at knæet er ustabilt. Meget generet, idet han frygter den pludselige smerte, der kan opstå."

I forsikringsbetingelserne hedder det: "**Afsnit 2 Hvad dækker forsikringen:** a. Ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade. ... **Afsnit 6 Hvad dækker forsikringen ikke:** a. Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg, eller hvis forværrelse skyldes tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdomme."

Nævnet udtaler:

På grundlag af de lægelige oplysninger – særligt speciallægeerklæringen – finder nævnet, at skaden var stationær i 1996. Det kan endvidere lægges til grund, at knæet har været symptomgivende fra skaden og frem til juli 1999, og at skaden har "virket stationær i sit symptombillede med mindre variationer". Når dette sammenholdes med, at klageren bl.a. måtte ophøre med at dyrke sport, finder nævnet, at klageren også i 1996 må have været klar over, at begivenheden den 10/4 1996 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til at rejse et krav mod selskabet, og at dette i givet fald var forfaldet. Herefter kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et - eventuelt - krav er forældet ved udgangen af 1998 i henhold til forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesregel. Det forhold, at klageren i anmeldelsen til Danica oplyste, at han også var forsikret i det indklagede selskabet kan ikke føre til andet resultat. Nævnet har bemærket, at Danica, efter at have indhentet speciallægeerklæring i juli 1999, udbetalte erstatning i august 1999.

Allerede under hensyn til det anførte

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand